

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 641

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 iulie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
343.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap	2-4
585.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 255 din 15 iunie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare	5-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Protecția specială a persoanelor cu handicap se realizează prin acordarea de prestații în bani sau în natură, precum și de servicii sociale în condițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale altor acte normative, la domiciliu sau în cadrul instituțiilor de protecție socială.“

2. Titlul capitolului II va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Instituțiile de asistență socială pentru persoanele cu handicap“

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Protecția specială a persoanelor cu handicap, în formă instituționalizată, se realizează prin acordarea de servicii sociale în cadrul instituțiilor de asistență socială pentru persoanele cu handicap.“

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Instituțiile de asistență socială pentru persoanele cu handicap se înființează și funcționează în subordinea consiliilor județene, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, sub formă de centre-pilot, centre de îngrijire și asistență, centre de recuperare și reabilitare, centre de integrare prin terapie ocupațională, locuințe protejate de tip familial, centre de zi, centre de intervenție timpurie, precum și sub alte forme specifice, cu avizul și în coordonarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

(2) Instituțiile de asistență socială pentru persoanele cu handicap, aflate în coordonarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(3) Modul de organizare și funcționare a instituțiilor de asistență socială pentru persoanele cu handicap se stabilește de către autoritățile sau instituțiile care le înființează.

(4) Instituțiile de asistență socială pentru persoanele cu handicap se vor reorganiza ca structuri fără personalitate juridică în subordinea consiliilor județene, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, cu avizul conform al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, începând cu data de 1 ianuarie 2005.“

5. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Finanțarea instituțiilor de asistență socială pentru persoanele cu handicap se asigură din:

a) sume alocate de la bugetele autorităților administrației publice locale;

b) sume alocate de la bugetul de stat;

c) contribuțiile proprii ale beneficiarilor sau ale întreținătorilor acestora, care vor fi vărsate în contul centrelor;

d) alte venituri realizate în condițiile legii.

(2) Finanțarea instituțiilor de asistență socială pentru persoanele cu handicap se face direct de consiliile județene, respectiv de consiliile locale ale sectoarelor municipiului București.“

6. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Instituțiile de asistență socială pentru persoanele cu handicap pot fi înființate prin:

a) hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului muncii, solidarității sociale și familiei;

b) hotărâre a consiliului județean sau a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, după caz;

c) hotărâri ale unor organizații neguvernamentale sau care au ca obiect de activitate și protecția specială a persoanelor cu handicap;

d) hotărâri ale cultelor recunoscute, potrivit legii, în România.

(2) Regulamentul-cadru de organizare și funcționare pentru fiecare tip de instituție de asistență socială pentru persoanele cu handicap se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(3) Salarizarea personalului instituțiilor de asistență socială pentru persoanele cu handicap se stabilește potrivit legislației aplicabile salariilor din sistemul bugetar.“

7. La articolul 9, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Instituțiile de asistență socială pentru persoanele cu handicap pot fi înființate și în comun de mai multe instituții și persoane juridice dintre cele menționate la art. 8, prin contract de asociere, cu avizul conform al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

(2) Contractul de asociere se încheie între ordonatorii principali de credite, în cazul consiliilor județene, consiliilor locale, Ministerului Sănătății și al altor organe ale administrației publice centrale de specialitate și reprezentanții legali ai persoanelor juridice.“

8. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Instituțiile de asistență socială pentru persoanele cu handicap, înființate cu avizul Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, se află în coordonarea acesteia.

(2) Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap își exercită atribuția de coordonare prin: elaborarea de norme și metodologii privind organizarea și funcționarea instituțiilor de asistență socială pentru persoanele cu handicap; asigurarea instruirii și perfecționării profesionale a personalului de specialitate; verificarea respectării

dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și ale altor acte normative referitoare la activitatea acestora; sprijinirea dezvoltării acestor instituții în conformitate cu strategia și cu programele naționale de protecție specială a persoanelor cu handicap.

(3) Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap controlează activitatea tuturor instituțiilor de asistență socială pentru persoanele cu handicap aflate în coordonarea sa, informând Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și, după caz, Curtea de Conturi, asupra aspectelor negative constatate.“

9. La articolul 11, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Clădirile instituțiilor publice și private, ale celor culturale, sportive sau de petrecere a timpului liber, locuințele construite din fonduri publice, mijloacele de transport în comun, telefoanele publice, precum și căile de acces vor fi amenajate astfel încât să permită accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap. Clădirile de patrimoniu și cele istorice se vor amenaja respectându-se caracteristicile arhitectonice.“

10. La articolul 15, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile publice și private vor asigura, atunci când este cazul, pentru relațiile directe cu persoanele cu deficiențe de auz sau cu surdo-cecitate, interpreți autorizați ai limbajului mimico-gestual sau ai limbajului specific al persoanei cu surdo-cecitate. Procedura și condițiile de autorizare vor fi stabilite prin ordin comun al ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății, cu consultarea Asociației Surzilor din România.“

11. La articolul 19 alineatul (1), literele a), b), g), h) și l) vor avea următorul cuprins:

„a) adulții cu handicap grav sau accentuat, care nu realizează venituri din salarii sau pensii, cu excepția pensiei de urmaș, beneficiază de o indemnizație lunară de 1.400.000 lei; adulții cu handicap grav sau accentuat care realizează venituri din salarii sau pensii, cu excepția pensiei de urmaș, beneficiază de o indemnizație lunară de 50%, respectiv de 30% din valoarea indemnizației lunare; indemnizația lunară se indexează anual prin hotărâre a Guvernului, în raport cu indicele de creștere a prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică;

b) adulții nevăzători cu handicap grav beneficiază de o alocație socială în cuantum de 1.584.000 lei, indiferent de veniturile realizate din salarii, indemnizație ce va fi actualizată anual prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele creșterii prețurilor de consum, stabilit de Institutul Național de Statistică; adulții cu handicap accentuat beneficiază de o alocație socială de 50% din cuantumul alocației stabilite pentru adulții cu handicap grav; adulții nevăzători cu handicap grav sau accentuat, care cumulează salariul cu pensia pentru limită de vârstă, cu pensia I.O.V.R. sau cu pensie pentru pierderea capacității de muncă, vor opta pentru una dintre acestea sau pentru alocația socială; adulții nevăzători cu handicap grav sau accentuat care nu desfășoară activitate salarizată cumulează alocația socială cu una dintre celelalte pensii stabilite potrivit legii; nevăzătorul cu handicap grav primește, pentru plata însoțitorului definit la art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1990 privind acordarea unor drepturi nevăzătorilor, cu modificările ulterioare, o indemnizație echivalentă cu salariul net al asistentului social debutant din unități bugetare; nevăzătorul poate opta pentru asistentul personal sau pentru însoțitor;

g) gratuitatea transportului urban cu mijloace de transport în comun de suprafață și cu metroul, pentru adulții cu handicap grav și pentru asistenții personali sau însoțitorii acestora și pentru adulții cu handicap accentuat, acordată pe baza unei anchete sociale realizate de către asistentul social din cadrul compartimentului specializat al primăriei în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința adultul cu handicap; modalitatea de acordare a gratuității și cuantumul acesteia se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, ce va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I;

h) gratuitatea transportului interurban, la alegere, cu tren de persoane, clasa a II-a, cu autobuzele sau cu navele pentru transport fluvial, în limita a 12 călătorii dus-întors pe an pentru adulții cu handicap grav; de aceleași drepturi beneficiază asistenții personali sau însoțitorii persoanelor cu handicap grav atunci când călătoresc împreună cu acestea; adulții cu handicap accentuat au dreptul la jumătate din numărul de călătorii acordate persoanelor adulte cu handicap grav; adulții cu afecțiuni renale care necesită hemodializă în alte localități decât cele de domiciliu, precum și asistenții personali ai acestora beneficiază de gratuitate și peste limita menționată, în funcție de recomandarea centrului de dializă;

.....
l) începând cu data de 1 ianuarie 2005, un bilet de tratament gratuit, în cursul unui an, care se atribuie persoanei cu handicap, pe baza recomandării medicale, de către casele teritoriale de pensii. Numărul biletelor de tratament gratuit ce se acordă persoanelor cu handicap se stabilește proporțional cu numărul potențialilor beneficiari față de numărul total al biletelor de tratament gratuit stabilite prin legea anuală a bugetului asigurărilor sociale de stat;“

12. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Persoanele cu handicap au următoarele obligații:

a) să se prezinte la comisiile de expertiză medicală a persoanelor cu handicap pentru adulți, care funcționează în subordinea consiliilor județene și a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, respectiv la comisiile pentru protecția copilului, pentru încadrarea într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială în raport cu gradul de handicap, precum și la reevaluarea periodică, potrivit criteriilor prevăzute la art. 1 alin. (3);

b) să urmeze programul individual de recuperare, readaptare și reintegrare socială stabilit de comisiile de expertiză medicală a persoanelor cu handicap pentru adulți, respectiv de comisiile pentru protecția copilului, sub supravegherea asistenților sociali din cadrul serviciilor publice de asistență socială sau ai organizațiilor neguvernamentale autorizate, potrivit legii, să desfășoare activități de protecție specială a persoanelor cu handicap, care colaborează cu aceste servicii;

c) să se încadreze în muncă, în condițiile legii, în raport cu pregătirea și cu posibilitățile fizico-senzoriale și psihice ale acestora, după evaluarea capacității de muncă și stabilirea incapacității adaptative de către medicul expert al asigurărilor sociale;

d) să colaboreze cu asistenții sociali și să aducă la cunoștință serviciilor publice de asistență socială, în termen de 10 zile, orice modificare cu privire la gradul de handicap, domiciliu, stare materială, situația veniturilor realizate și alte situații de natură să modifice acordarea drepturilor prevăzute de lege.“

13. Articolul 30 va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — În cazul eliberării de certificate de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială în raport cu gradul de handicap, fără respectarea criteriilor stabilite prin ordin al ministrului sănătății, membrii comisiei de expertiză medicală a persoanelor cu handicap pentru adulți vor fi obligați, în condițiile legii, la: restituirea indemnizațiilor de ședință încasate pentru participare la activitatea comisiei; excluderea definitivă din cadrul acestei comisii; suportarea sumelor reprezentând drepturile încasate necuvenit de către beneficiari, ca urmare a încadrării acestora cu nerespectarea dispozițiilor legale.“

14. La articolul 40, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) La începutul fiecărui an, unitățile protejate au obligația să prezinte inspecțiilor regionale o informare care va cuprinde datele necesare pentru a dovedi respectarea dispozițiilor legale referitoare la funcționarea unității și măsurile întreprinse pentru realizarea adaptărilor și înlesnirilor necesare pentru desfășurarea activității persoanelor cu handicap.“

15. La articolul 42, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Agenții economici care au cel puțin 75 de angajați, precum și autoritățile și instituțiile publice care au cel puțin 25 de funcții contractuale, au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, respectiv din numărul de funcții contractuale prevăzute în statul de funcții.“

16. Articolul 43 va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Agenții economici, autoritățile și instituțiile publice care nu respectă prevederile art. 42 alin. (1) au obligația de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap.

(2) Sunt exceptați de la plata obligatorie prevăzută la alin. (1) agenții economici, autoritățile și instituțiile publice care fac dovada că au solicitat trimestrial la agențiile județene de ocupare a forței de muncă, respectiv a municipiului București, repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile respective și că acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării.“

17. La articolul 44, după litera f) se introduce litera g) cu următorul cuprins:

„g) angajarea cu prioritate în profesiunile specifice acestora. Lista acestor profesii, conforme fiecărui tip de handicap, se va stabili de către comisiile de integrare socioprofesională a persoanelor cu handicap.“

18. Articolul 45 se abrogă.**19. La articolul 52, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 52. — (1) Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap poate finanța programe și proiecte proprii în domeniul protecției speciale și integrării socioprofesionale a persoanelor cu handicap și poate participa, în parteneriat

cu organizațiile neguvernamentale ale persoanelor cu handicap, la finanțarea unor proiecte comune privind realizarea strategiei și a programelor de protecție specială și integrare socioprofesională a persoanelor cu handicap.“

20. Articolul 54 va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 11 alin. (1), art. 13, 14, art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), (2), (4) și (5) și ale art. 17 și se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 60.000.000 lei;

b) eliberarea de certificate de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială în raport cu gradul de handicap, cu încălcarea criteriilor prevăzute la art. 1 alin. (3), și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 30.000.000 lei.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) se aplică persoanelor fizice sau juridice vinovate.

(3) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (1) lit. a) și aplicarea amenzii contravenționale se fac de către organele specializate ale Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Autorității Naționale de Control și Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap. Constatarea contravenției prevăzute la alin. (1) lit. b) și aplicarea amenzii contravenționale se fac de către personalul din cadrul Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, împuternicit prin ordin al președintelui.

(4) Sumele obținute din aplicarea amenziilor se fac venit la bugetul de stat.

(5) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.“

Art. II. — (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi se constituie comisii de integrare socioprofesională a persoanelor cu handicap, după cum urmează:

a) la nivel central, pe lângă Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap;

b) la nivel județean și al sectoarelor municipiului București, pe lângă consiliile județene și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București.

(2) Comisiile de integrare socioprofesională a persoanelor cu handicap coordonează activitățile de pregătire, formare, orientare profesională și de încadrare în muncă a persoanelor cu handicap.

(3) Componenta comisiilor de integrare socioprofesională a persoanelor cu handicap și regulamentul lor de organizare și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, la propunerea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

(4) Activitățile de pregătire, formare și orientare profesională și de încadrare în muncă a persoanelor cu handicap se finanțează în cadrul proiectelor, programelor și creditelor bugetare cu această destinație.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999
privind protecția specială și încadrarea în muncă
a persoanelor cu handicap**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 iulie 2004.
Nr. 585.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 255 din 15 iunie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000
privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale,
cu modificările și completările ulterioare**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Daniela Ramona Chițulescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Tudorel Lungu în Dosarul nr. 6.208/AS/2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, personal, precum și partea Casa de Pensii a Municipiului București prin consilier juridic Maria Arsanu. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției solicită admiterea acesteia, deoarece textul criticat vine în contradicție cu prevederile constituționale referitoare la dreptul de proprietate.

Casa de Pensii a Municipiului București pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000, iar prin Decizia nr. 155 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 6 mai 2004, a statuat că acest text este constituțional.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 6.208/AS/2003, **Tribunalul București — Secția**

a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

Excepția a fost ridicată de Tudorel Lungu în dosarul sus-menționat, având drept obiect o contestație la decizia de revizuire a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că forma inițială a art. 180 din Legea nr. 19/2000 a fost corectă, iar în baza prevederilor sale s-a calculat un punctaj de pensie de 2,777777. În urma modificării Legii nr. 19/2000 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, punctajul său de pensie s-a diminuat la 1,5565, astfel că în prezent primește o pensie mult mai mică decât cea stabilită în baza legislației anterioare. Consideră că punctajul de pensie ce rezultă din calculul făcut pe baza prevederilor nemodificate ale art. 180 din Legea nr. 19/2000 constituia proprietatea sa, iar diminuarea punctajului înseamnă confiscarea unei părți a proprietății, contrar prevederilor art. 44 alin. (1), (2) și (3) din Constituție, republicată, referitoare la ocrotirea proprietății private.

Tribunalul București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă apreciază că prevederile art. 180 din Legea nr. 19/2000 nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la proprietate. În continuare, instanța apreciază că dispozițiile art. 180 din Legea nr. 19/2000 încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece „nerecunoașterea dreptului titularilor drepturilor de pensie stabilite în baza Legii nr. 3/1977, de a beneficia de dispozițiile de favoare prevăzute de Legea nr. 19/2000, conduce la situații în care persoane care au realizat stagii de cotizare identice să beneficieze de cuantumuri diferite ale dreptului de pensie doar pentru că pensiile au fost stabilite în baza unor legi diferite“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Avocatul Poporului arată că nu poate fi reținută critica potrivit căreia dispozițiile criticate încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, deoarece modul de calcul al punctajului mediu anual se face în aceleași condiții pentru toate categoriile de pensionari aflate în aceeași situație, fără a determina privilegii sau discriminări. Dispozițiile criticate reglementează o procedură tehnică prin a cărei aplicare se urmărește înlăturarea discrepanțelor inerente între cei pensionați sub imperiul legii anterioare și cei pensionați după intrarea în vigoare a noii reglementări, fără ca aceste discrepanțe să îndreptățesc calificarea reglementării ca fiind discriminatorie. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 față de

cele ale art. 44 din Constituție, republicată, se arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece dreptul la pensie este consacrat de art. 47 din Legea fundamentală, și nu de dispozițiile constituționale ale art. 44, care nu au relevanță în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002.

Acest text de lege are următorul conținut: „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei legi pensiile de asigurări sociale de stat, pensiile suplimentare, pensiile de asigurări sociale pentru agricultori, stabilite pe baza legislației anterioare, precum și ajutoarele sociale stabilite potrivit legislației de pensii devin pensii în înțelesul prezentei legi.*

(2) *CNPAS va lua măsurile necesare astfel încât la data intrării în vigoare a prezentei legi să determine punctajul mediu anual al fiecărui pensionar, prin raportarea cuantumului pensiilor convenite conform legislației anterioare, pe categoriile de pensii prevăzute la art. 40, din care s-a dedus contribuția pentru asigurările sociale de sănătate, datorată conform legii, la valoarea unui punct de pensie, stabilită în condițiile art. 80.*

(3) *Pensionarilor de asigurări sociale de stat ale căror drepturi stabilite în perioada 1 ianuarie 1998 — 31 martie 2001 sunt mai mari decât un punctaj mediu estimat pentru persoanele ce se vor pensiona în condițiile prezentei legi, pe lângă punctajul mediu anual determinat conform prevederilor alin. (2), li se atribuie și acest punctaj mediu estimat, care se are în vedere la operațiunile de indexare și recorelare.*

(4) *Punctajul mediu estimat, prevăzut la alin. (3), se calculează de CNPAS.*

(5) *Punctajul mediu anual și punctajul mediu estimat se pot corecta corespunzător recorelării prevăzute la art. 168 alin. (3)–(5).*

(6) *Cuantumul pensiilor se stabilește în baza prevederilor art. 76, luându-se în considerare punctajul mediu anual sau punctajul mediu estimat, după caz, stabilit conform alin. (2), (3) și (5).*

(7) *În situația în care cuantumul pensiilor, stabilit conform alin. (6), este mai mic decât cel stabilit în baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuantumul avantajos.*

Ulterior sesizării Curții Constituționale, alin. (6) al art. 180 din Legea nr. 19/2000 a fost modificat prin Legea nr. 577/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 2004, dispozițiile alin. (6) fiind preluate, în esență, în noua reglementare. Prin aceeași lege au mai fost introduse două alineate, și anume alin. (3¹) și (5¹). Textele modificate ori nou-introduse au următorul conținut:

„(3¹) *Se exceptează de la prevederile alin. (3) pensionarii de asigurări sociale de stat ale căror drepturi de pensie s-au stabilit pe baza salariilor din ultimii 5 ani de activitate sau pe baza salariilor de până la data de 1 aprilie 1992. Acestor categorii de persoane li se aplică prevederile alin. (2). [...]*

(5¹) *După definitivarea procesului de recorelare, punctajul mediu anual al pensiilor cuvenite persoanelor prevăzute la alin. (3¹) nu poate fi mai mic decât cel calculat la data de 1 aprilie 2001.*

(6) *Cuantumul pensiilor se stabilește pe baza prevederilor art. 76, luându-se în considerare punctajul mediu anual sau punctajul mediu estimat, după caz, ce va fi stabilit conform alin. (2), (3), (5) și (5¹).*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispoziția legală criticată sunt încălcate prevederile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituția României. De asemenea, Tribunalul București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă apreciază că dispoziția legală criticată încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituția României. După aprobarea Legii de revizuire și republicarea Constituției României, dispozițiile constituționale invocate sunt cuprinse în art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi, ce au următorul conținut:

— Art. 16: *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.”*

Curtea constată că art. 180 din Legea nr. 19/2000 prevede determinarea punctajului mediu anual al fiecărui pensionar *„prin raportarea pensiilor cuvenite conform legislației anterioare... la valoarea unui punct de pensie stabilită în condițiile art. 80”,* fără a institui privilegii sau discriminări, acest text fiind deopotrivă aplicabil pentru toți pensionarii care se află în situații identice. Determinarea punctajului mediu anual al fiecărei persoane este un procedeu de natură tehnică și se face în aceleași condiții pentru toate persoanele pensionate anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 și urmează a se avea în vedere la recalcularea și recorelarea pensiilor, operațiune ce se

efectuează eșalonat în timp, în funcție de posibilitățile financiare existente.

Prin Decizia nr. 70 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2003, Curtea Constituțională a statuat că nu poate fi reținută critica potrivit căreia art. 180 din Legea nr. 19/2000 încalcă art. 16 din Constituție, întrucât această critică este infirmată de chiar conținutul textului criticat, care reglementează o procedură tehnică prin a cărei aplicare, în timp, se urmărește înlăturarea discrepanțelor inerente între cei pensionați sub imperiul legii anterioare și cei pensionați după intrarea în vigoare a noii reglementări. Existența unor asemenea discrepanțe nu îndreptățește însă calificarea reglementării ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, neconstituțională, esențială fiind voința legiuitorului de a le elimina, chiar dacă un atare deziderat se realizează printr-un proces cu derulare în timp, și nu dintr-o dată, ceea ce, pentru rațiuni evidente, nu este practic posibil.

De altfel, alin. (7) al art. 180 elimină posibilitatea diminuării unor drepturi stabilite pe baza legislației anterioare, prevăzând că *„În situația în care cuantumul pensiilor, stabilit conform alin. (6), este mai mic decât cel stabilit în baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuantumul avantajos.”*

De asemenea, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia textul criticat încalcă dispozițiile constituționale referitoare la proprietate, deoarece punctajul mediu anual calculat în vederea pensionării nu reprezintă un element de patrimoniu aflat în proprietatea pensionarului și de care acesta ar fi lipsit în mod neconstituțional, stabilirea acestui punctaj realizându-se, de altfel, pe criterii obiective.

Curtea observă că potrivit art. 196 din Legea nr. 19/2000, alin. (1), (5), (6) și (7) ale art. 180 au intrat în vigoare la 1 aprilie 2001, la un an de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României, astfel că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 a modificat aceste alineate anterior datei intrării lor în vigoare. În acest context nu poate fi primită nici susținerea autorului excepției potrivit căreia dispozițiile legale criticate, în redactarea lor inițială, ar fi produs anumite efecte juridice care au fost anulate prin modificarea textului prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001. Modificarea a fost impusă de constatarea că nu existau suficiente resurse financiare pentru acoperirea diferențelor ce ar rezulta din recalcularea și recorelarea imediată și simultană a tuturor pensiilor stabilite pe baza legislației anterioare, aceste operațiuni urmând a se efectua eșalonat în timp.

În sensul celor expuse mai sus Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 476 din 9 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 11 februarie 2004, Decizia nr. 113 din 13 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 9 aprilie 2003, Decizia nr. 342 din 5 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 24 februarie 2003, Decizia nr. 155 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 6 mai 2004.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, al art. 13 alin. (1) lit. A.d), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Tudorel Lungu în Dosarul nr. 6.208/AS/2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 iunie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Chițulescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”